

L'INFINITIU

L'**infinitiu** és una forma no personal del verb que mostra característiques pròpies del nom. Per ell a soles **no pot construir una frase**, perquè es necessita un verb principal.

- En expressions com "*Finalment, **dir** que...*" o "*De moment, **assenyalar** que...*", els infinitius **dir** i **assenyalar** estan usats amb una funció personal, que no és pròpia de l'infinitiu sinó d'un verb conjugat.

L'expressió correcta en estos casos seria "*Finalment, **diré** que...*" o "*De moment, **cal assenyalar** que...*", entre altres possibles solucions.

- Este ús de l'infinitiu també és habitual en preguntes com "*Quin material **portar**?*" o "*Com **decidir**-ho?*".

Però, si el subjecte no està clar, és preferible usar un verb conjugat per a introduir l'infinitiu: "*Quin material **s'ha de portar**?*" o "*Com ho **podem decidir**?*".

L'**infinitiu** a vegades també s'utilitza **inadequadament amb un valor imperatiu**:

- En en frases com "**No fixar** cartells" o "**Trencar** el vidre en cas d'incendi", cal substituir l'infinitiu per les formes corresponents d'imperatiu: "**No fixe**u cartells" o "**Prohibit fixar** cartells", en el primer cas, i "**Trenqueu** el vidre en cas d'incendi", en el segon.

Però, en el cas que l'infinitiu vaja precedit de la preposició **a**, sí que pot usar-se amb valor imperatiu: "**A dormir**, que demà hem de matinar", "Ara, **a dinar**, i després, **a fer** els deures".